

ת"פ 7879/06/12 - בעניין: המאשימה: מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י נגד הנאשם: עטייה אלטורי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 7879-06-12 מדינת ישראל נ' אל טורי
בפני כב' השופט אביב שרון

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י

נגד

הנאשם: עטייה אלטורי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מזרחי

הנאשם וב"כ עו"ד אורלי אמוץ ממשרד עו"ד בן יהודה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת הנאשם לחזור בו מהודאה.

ביום 23.10.14 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

באותו מועד, וכאקט שיגרתי של שמירה מירבית על זכויותיו של הנאשם, הוצג הסדר הטיעון בנוכחותו ובנוכחות עו"ד אהוד בן יהודה, המייצג את הנאשם, ב"כ המאשימה הציגה את הסדר הטיעון לפיו מוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות על מנת שזה יבדוק התאמתו לריצוי עונש בעבודות שירות, תוך שהיא טוענת כי במידה והתסקיר יהיה חיובי, תעתור ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בנוסף לרכיבים אחרים, כאשר ההגנה חופשית בטיעוניה לעונש.

ב"כ הנאשם אישר את דברי ב"כ המאשימה, אישר כי הקריא לנאשם את כתב האישום, הסביר לו את תוכנו, והנאשם

עמוד 1

מודה במיוחד לו ואף יודע שבית המשפט אינו כבול להסדרי טיעון.

הנאשם, אף הוא בתורו, אישר את הדברים, והודה במיוחד לו בכתב האישום - כתב אישום שייחס לו החזקת סכין (תע/2) - "למטרה לא כשרה".

תסקיר שירות המבחן התקבל ביום 30.3.15, ממנו עולה כי הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה וביטא חרטה, אם כי טען כי החזיק את הסכין לצרכי עבודתו בשיפוצים, וכי לא היה מודע באיסור שבהחזקת הסכין.

ביום 16.4.15, נשמעו הטיעונים לעונש בתיק, על בסיס האמור בתסקיר שירות המבחן, כשב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ואת תמונת הסכין שנתפסה בחזקתו (תע/2).

ב"כ הנאשם, בתורה, טענה לעונש, תוך שהיא מבקשת לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם 200 שעות של"צ, זאת "לאור לקיחת האחריות ולאור הבעת החרטה".

הנאשם, בתורו, אמר לבית המשפט במילתו האחרונה כי הוא מתנצל וכי "אני משתמש בסכין באיזה שלב". לטענתו, לפעמים הוא שם את הסכין בארגז כלים ולפעמים במגירה. לדבריו, אם היה מחזיק בסכין כדי לבצע משהו מסוכן, היה מחביא אותו ולא שם במגירה.

באותו יום, לא נתן בית המשפט את גזר דינו, והורה לשלוח את הנאשם, בשנית, לממונה על עבודות השירות, לאחר שלא התייצב לזימון כנדרש, זאת כעולה מהודאת הממונה על עבודות שירות מיום 23.3.15.

הנאשם, איפוא, ובאת כוחו, בדיון דאז, לא עתרו לבית המשפט לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו, ולא העלו ולו שמץ של טענה באשר לעובדה כי הנאשם אינו מבין במה הוא מודה ומדוע הוא מודה.

היום, בפתיח הדיון, ולאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 30.4.15, במסגרתה נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, ובטרם השמעת גזר הדין, עתרה ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו, זאת כשלטענתה, על אף שהנאשם היה מיוצג כל העת על ידי עורך דין, הוא לא הבין במה הוא מודה, ולא הבין את הדברים, וכי הוא עומד על חפותו, כמשתקף מדבריו בשירות המבחן.

שמעתי גם את הנאשם, אשר טען כי הבין מסניגורו, עו"ד בן יהודה, כי לכל היותר, צפוי הוא לעונש צופה פני עתיד, לצד קנס כספי וכי מעולם לא העלה על דעתו כי עלול להיגזר עליו עונש מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות. על כן, ביקש לאפשר לו לחזור בו מהודאתו.

ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה, וטעמיה נזכרים לעיל.

לא ראיתי לנכון לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו, בשלב כה מתקדם של המשפט, ערב מתן גזר הדין בעניינו.

סעיף 153א' קובע כי הודה הנאשם בעובדה, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, "אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו".

הפסיקה הדנה בענייני חזרה מהודיה קבעה באופן חד משמעי, כי ככל שמדובר בבקשה לחזרה מהודאה בשלב מאוחר של ההליך, כך יטה בית המשפט שלא לקבל את הבקשה.

בענייננו - מדובר בנאשם שהיה מיוצג לאורך כל ההליך על ידי עו"ד ותיק ומנוסה כעו"ד בן יהודה.

הנאשם דובר את השפה העברית באופן רהוט, אינו נזקק למתורגמן לשפה הערבית, הודה בפני בית המשפט בכתב האישום כפי שהוא, לאחר שהוסברו לו מלוא המשמעויות של הודאתו, לאחר שהוסברה לו עמדת התביעה לעונש, והוא אישר את הדברים, מבלי שהסתייג מהם כמלוא הנימה.

גם לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, אשר לכאורה ניתן להבין מהפסקה האחרונה בעמ' 1 של התסקיר, שהנאשם נסוג קמעה מנטילת אחריות על ביצוע העבירה, שב הנאשם והתייצב בפני בית המשפט, נשמעו הטיעונים לעונש, כשכל אותה עת, לא הנאשם ולא הסניגור מבקשים לחזור מהודיה.

רק היום, ולאחר שהנאשם נשלח לחוות דעת ממונה על עבודות שירות, וכאשר ככל הנראה, החל לכרסם בו החשש כי בית המשפט מתכוון לשלוח אותו למאסר לריצוי בעבודות שירות, נזכר הנאשם להעלות טענות חמורות כנגד עורך דינו, ולפיהן, הבין ממנו, לכאורה, כי הוא צפוי לענישה צופה פני עתיד בלבד.

אני מתרשם כי אין מדובר בבקשה כנה לחזרה מההודיה, ועל כן אני דוחה את הבקשה.

גזר הדין, איפוא, ינתן כעת.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ עו"ד אורלי אמוץ.

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1982, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות, ביום 16.3.12 בשעה 13:20, במחסום חוצה שומרון, נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה הייאס, והחזיק בתא שבין שני המושבים הקדמיים ברכב סכין בעלת להב מתקבע מחוץ לתחום ביתו או חצריו, ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

2. בהתאם להסדר הטיעון, אשר הוצג בפניי ביום 23.10.14, נשלח הנאשם לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר קצין מבחן העניינו. כמו כן, לבקשת התביעה, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות, על מנת שתינתן חוות דעת בדבר כשירותו לרצות עונש מאסר בעבודות שרות.

התביעה הצהירה כי עמדתה היא להטלת שישה חודשי מאסר בעבודות שרות, לצד רכיבי ענישה נוספים, זאת בכפוף לתסקיר "חיובי". ההגנה הצהירה שתבקש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי לצד קנס כספי.

3. ביום 30.3.15 התקבל תסקיר שרות המבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 33, נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים, מזה כ-7 שנים עובד בשיפוצים באופן יציב. מגליון הרישום הפלילי עולה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות - מן השנים 2008 ו-2014 בגין עבירה של הסעת תושב זר ומשנת 2003 בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית, הפרעת שוטר ותקיפת עובד ציבור. מלבד התיק הנוכחי לא תלויים ועומדים נגדו תיקים נוספים. הנאשם קיבל אחריות על העבירה נשוא כתב האישום והביע חרטה. **הוא הסביר כי החזיק בסכין לצרכי עבודתו בשיפוצים וכי לא היה מודע לאיסור שבהחזקת הסכין ברכב עצמו, וכי כיום מקפיד לשמור על הכלים בתוך ארגז הכלים שבתא המטען.** השרות התרשם כי הסתבכותו בעבירה הנוכחית ושלוש הרשעותיו הקודמות אינן מעידות על דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים. שרות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירת אלימות מצידו הינו נמוך ובמידה ותתבצע עבירה כזו, מידת חומרתה צפויה להיות נמוכה אף היא.

שרות המבחן ציין כי הטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שרות, עלול לקטוע את תפקודו התקין של הנאשם בעבודה, המהווה מקור פרנסה יחיד במשפחה. לאור זאת, המליץ השירות להטיל על הנאשם עונש מוחשי קונקרטי בדמות עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות.

4. ב"כ המאשימה עתרה לאימוץ עמדתה העונשית בהדגישה את עברו הפלילי של הנאשם (ת/1); בהפנותה לתמונת הסכין שנתפסה ברשות הנאשם (ת/2), אשר אינה נחזית להיות סכין שנעזרים בה לצורך עבודה בשיפוצים; ובהפנותה לפסיקה הנוהגת בעבירת החזקת סכין, ממנה עולה כי יש להחמיר בעונשיהם של מבצעי העבירה נוכח הסיכון הפוטנציאלי הנשקף ממנה. לאור זאת, עתרה להטלת שישה חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם הפנתה לעובדה כי הנאשם הינו אדם צעיר, בעל משפחה, העובד לפרנסתו. היא הפנתה לתסקיר שרות המבחן, שהינו חיובי בעיקרו, ובסופו הערכה לפיה קיים סיכוי נמוך להישנות העבירה מצד הנאשם והמלצה להטלת של"צ. עוד הפנתה להודאתו המיידית של הנאשם, לקבלת האחריות, לחרטה שהביע ולחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, שבוצעה בשנת 2012. לפיכך, עתרה לאמץ המלצות שרות המבחן.

6. הנאשם בדברו האחרון, טען שהשתמש בסכין לצורך עבודתו בשיפוצים. עוד טען כי לו זמם לבצע משהו מסוכן, היה מחביא את הסכין ולא מחזיק בה במגירה בחלק הקדמי של הרכב.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש וקראתי את תסקיר שרות המבחן ואת חוות דעתו של הממונה על עבודות השרות, באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, אם כי בהיקף מצומצם בהרבה מזה לו עותרת המאשימה, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים. אלה טעמי.

8. העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה היא עבירה מסוג פשע, שהעונש בגינה עומד על 5 שנות מאסר. נקבע, כי מדובר בעבירה שיש למגר אותה, וכי פגיעתה בציבור היא קשה (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (12.6.08)). הסיכון הנובע מביצוע העבירה הוא סיכון פוטנציאלי לשלום הציבור ובטחונו. אדם הנושא בכליו סכין עלול להיקלע לסיטואציה בה הוא שולף את הסכין ומשתמש בה כלפי הזולת, ובכך הוא מסכן את סביבתו. הערך המוגן בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה הוא מניעת סיכון ומניעת פוטנציאל לשימוש בסכין, שימוש העלול להעמיד את שלום הציבור בסכנה. ברע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09) הודגש:

"...פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכנים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלהבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות" (סעיף 17 לחוות דעתה של כב' הש' נאור).

9. בענייננו, הנאשם החזיק בסכין, שעל פי התמונה שהוגשה לעיוני, מדובר בסכין בעלת להב מתקבע, עם ידית אחיזה מיוחדת - סכין אשר בשום פנים ואופן אינה נחזית להיות כזו המשמשת לצרכי עבודות שיפוצים, כפי שטען הנאשם בשרות המבחן ובפניי. הסכין נחזית להיות כזו שהינה בעלת פוטנציאל סיכון רב. זאת ועוד, הסכין לא הוחזקה על ידי הנאשם במקום המיועד לכלי עבודה, דוגמת ארגז הכלים המצוי, לטענתו, בתא המטען. הסכין הוחזקה במגירה בקידמת הרכב, ומוכנה ל"שליפה מהירה". בכך יש כדי לסתור טענת הנאשם לפיה החזיק בסכין לצרכי עבודה בשיפוצים.

10. בהתחשב בנסיבות אלה הקשורות לביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שרות לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

אין מקום במקרה זה לחריגה מהמתחם לצורכי שיקום.

11. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הרי שבמקרה זה חברי מספר נסיבות המצדיקות הטלת עונש

מאסר לריצוי בעבודות שרות ברף התחתון של המתחם שנקבע.

הנאשם כבן 33, נשוי ואב לילדים קטינים. הוא המפרנס היחיד במשפחה ועובד באופן יציב בעבודות שיפוצים. הנאשם מעולם לא הסתבך בעבירה של החזקת סכין או בעבירת אלימות חמורה עם מעורבות של נשק קר. עבירת האלימות היחידה שנעברה על ידו בוצעה בשנת 2003. הוסף לכך הודאתו המיידית של הנאשם בעבירה המיוחסת לו, הבעת חרטה ונטילת אחריות על מעשיו - כל זאת, כאשר העבירה בוצעה במרץ 2012, דהיינו לפני שלוש שנים.

יחד עם זאת, הנאשם שב והסתבך, לאחרונה, בעבירה שאף היא בעלת היבט של סיכון בטחוני ובטיחותי (הסעת תושב זר) וזאת יש לזקוף לחובתו.

12. לאור הערכת שרות המבחן את הסיכון להישנות העבירה מצד הנאשם כנמוך והעובדה כי הרחקה של הנאשם ממקום עבודתו לתקופה ארוכה עלולה לפגוע במקור פרנסתו, נראה כי העונש הראוי לנאשם מצוי ברף התחתון של המתחם, וראה לענין זה ע"פ (מחוזי ת"א) 22408-03-13 **סנאיה נ' מדינת ישראל** (22.5.13), הדן הן בענין מתחם העונש ההולם והן בגזירת העונש בתוך המתחם, בנסיבות אישיות דומות.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש אחד של מאסר לריצוי בעבודות שרות.

עבודות השרות יבוצעו על ידי הנאשם, כאמור בחוות דעת הממונה, ב"צ'ימס" ראש העין, רח' המלאכה 9 ראש העין, זאת החל מיום 2.6.15.

הנאשם יתייצב לצורך התחלת ריצוי עבודות השרות ביום 2.6.15 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שרות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שרות, ת.ד. 81, רמלה 72100.

הנאשם מוזהר כי עליו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות, שאם לא כן, קיימת אפשרות שירצה את המשך המאסר בבית סוהר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים רצופים ושווים, החל ביום 1.7.15. לא ישולם תשלום במועד, יועמד מלוא הסכום לפרעון מיידי.

הסכין - תושמד.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השרות ולשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ עו"ד אורלי אמוץ.